مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ، لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ، صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ

له ابو هريره -رضي الله عنه- څخه روايت دی وايي چې رسول الله -صلى الله عليه وسلم- فرمايلي دي: «مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ، لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ، صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ، فَأُحْمِيَ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ، فَيُكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظَهْرُهُ، كُلَّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيَرَى سَبِيلَهُ، إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ» «د سرو او سپينو زرو هېڅ مالک نشته چې حق يې ترې نه ادا کوي مګر دا چې د قيامت په ورځ به ورته د اور تختې جوړې شي، او د جهنم په اور به سکروټي کړای شي او د دوی اړخونه، تندي او شاګانې به پرې په داسې ورځ کې داغل کېږي چې اوږدوالی يې د پنځوس زره کالو په اندازه دی ، هر کله چې دا (د اوسپنې تختې) سړې شي بيا به ورته ګرمې کړای شي، تر دې چې د بندګانو تر منځ پريکړه وشي، نو بيا به خپله لار يا جنت لوري ته ومومي او يا دوزخ لور ته». وويل شو: اې د الله رسوله، او د اوښانو په اړه څه؟ هغه وويل: «او د اوښ هېڅ خاوند نشته چې دی يې ترې حق (زکات) نه ورکوي -او حق يې دا دی چې د اوب خور په ورځ اړمنو خلکو ته ولوشل شي- مګر دا چې په يوه لويه اواره ځمکه کې به ورته ځملول شي چې ډيره پراخه به وي، او هېڅ يو بچی به يې کم نه وي، ټول به حاضر وي او خپل خاوند به د پښو لاندې کوي او خولې به پرې لګوي، هر کله چې پرې لومړۍ اوښه تېره شي وروستۍ به ورپسې بيا راشي، دا کار به په هغه ورځ په دوامداره توګه جريان ولري چې اوږدوالی يې د پنځوس زره کالو په اندازه دی، تر دې چې د بندګانو تر منځه د جنت او يا دوزخ لور ته پريکړه وشي» وويل شو: اې د الله رسوله! او د غواګانو او مېږو په اړه څه؟ هغه وفرمايل: «او هېڅ د غواګانو او مېږو خاوند نشته چې دی يې ترې حق نه ورکوي مګر دا چې کله د قيامت ورځ شي، نو دی به ورته په يوه پراخه ځمکه کې ځملول شي، او هېڅ يو مال به کم نه وي ټول به حاضر وي، هېڅ يو مال به پکې د تاوو سکرونو والا نه وي، او نه به پکې بې سکره وي او نه به پکې د مات سکر والا وي (بلکې د ټولو سکرونو نېغ او سالم وي) نو په سکرونو به يې وهي او په پښو به پرې ګرځي، هر کله چې پرې لومړۍ مال تېر شي وروستۍ به پرې بيا راوګرځي، دا کار به په ټوله هغه ورځ کې جريان ولري چې اوږدوالی يې د پنځوس زره کالو په اندازه وي، تر دې چې د بندګانو تر منځ د جنت او يا دوزخ لوري ته پريکړه وشي». ووېل شو: اې د الله رسوله! د اسونو په اړه څه؟ هغه وفرمايل: «آسونه درې ډوله دي: يو ډول يې د سړي لپاره پېټی او ګناه ده، يو ډول يې پرده او يو ډول يې د انسان لپاره اجر او ثواب دی، نو کوم چې پېټی او ګناه ده، دا هغه اس دی چې د ځان سودنې، وياړ او پر مسلمانانو د مغلوبېدو په موخه کارول کېږي، نو دا يې پر خاوند پېټی او ګناه ده، او کوم چې د هغه لپاره پرده ده، نو دا هغه آس دی چې د الله په لاره کې ترڼ شوی وي، بيا يې د هغوی په څټونو او شاګانو کې د الله حق نه وي هېر کړی، نو دا يې د خاوند لپاره پرده ده، او کوم چې د ده لپاره اجر او ثواب دی، نو دا هغه اس دی چې خاوند يې د مسلمانانو لپاره د الله په لار کې په درو او باغچو کې ترڼلی وي، نو هر څومره چې په دې شنو باغچو او درو کې خړېږي او هر څه چې خوري د ده لپاره ليکل کېږي، څومره يې چې خوراک کړی وي همغومره نيکۍ ورته ليکل کېږي او د خرشنو او متيازو په اندازه يې ورته نيکۍ ليکل کېږي، او په هېڅ لوړه نه تېريږي چې يوه او يا دوه لوړې تېرې کړي مګر دا چې الله تعالى به ورته د هغې د پښو د نښانو او خرشنو په اندازه نيکۍ وليکي، او په هېڅ نهر يې خاوند نه تېروي چې دی له هغې څخه اوبه وڅښي په داسې حال کې چې نه يې غوښتل اوبه تري ورکړي، مګر دا چې الله تعالى به ورته د هر ګوټ په اندازه نيکۍ وليکي».

[صحيح دی] [متفق عليه دی]

رسول الله صلى الله عليه وسلم د قيامت په ورځ د هغه چا د سزاګانو ډولونه بيان کړل چې د بېلابېلو مالونو زکات نه

ادا کوي لکه: لومړی: سره او سپين زر او داسې نور د تجارت مالونه چې زکات ورکول يې واجب وي خو زکات يې نه وي ورکول شوی، نو د قيامت په ورځ به ويلي کړای شي او د تختو په څېر به واړول شي او د دوزخ په اور به داغ کړای شي او خاوند ته به يې پرې عذاب ورکړی شي، نو اړخ، تندی او ملا به يې پرې وداغل شي، هر کله چې دا تختې سړې شي، بېرته به ګرمې کړای شي، او دا عذاب به د قيامت د ورځې په اوږدو کې په دوامداره توګه وي؛ هغه ورځ چې اوږدوالی يې د پنځوس زره کالو په اندازه دی، تر دې چې الله تعالی دخپلو بندګانو تر منځ فيصله وکړي، نو بيا به يا جنتي شي او يا دوزخي. دويم: د هغو اوښانو خاوند چې حق او فرض زکات يې نه ورکوي او مسکينانو ته يې نه لوشي، نو دا به ورته په څو برابره لوی او څربې اوښې بدله شي او په شمېر کې به يې هم څو چنده زياتې شي، نو خاوند به يې ورته د قيامت په ورځ په يوه لويه اواره ځمکه څملول شي او په لغتو به يې وهي او خولې به پرې لګوي، هر کله چې پرې وروستۍ اوښه تېره شي لومړۍ به يې بېرته راوګرځي، دا حالات به د قيامت د ټولې ورځې په اوږدو کې جريان ولري؛ هغه ورځ چې اوږدوالی يې د پنځوس زره کالو په اندازه دی، تر دې چې الله د خپلو بندګانو تر منځ پرېکړه وکړي، نو بيا به جنتي او يا دوزخي شي. دريم: د غواګانو او مېږو خاوند -لکه پسونه او وزې- چې فرض زکات يې نه ورکوي، نو له دې شمېر څخه به زياتې ورکړل شي، په داسې حال کې چې هېڅ يوه به يې کمه نه وي، نو د قيامت په ورځ به ورته دی په يوه لويه اواره او برابره ځمکه څملول شي، په داسې حال کې چې د تاوو ښکرونو، بې ښکرو او ماتو ښکرونو والا حيوان به په کې نه وي، بلکې په ټولو صفتونو به برابر وي، نو په ښکرونو او لغتو به يې وهي، هر کله چې پرې وروستۍ يوه تېره شي لومړۍ به يې پرې بېرته پيل وکړي. او په همدې حال به د قيامت د ورځې په اوږدو کې وي؛ هغه ورځ چې اوږدوالی يې د پنځوس زره کلونو په اندازه دی، تر دې چې الله د خپلو مخلوقاتو تر منځ پرېکړه وکړي، نو بيا به يا جنتي شي او يا دوزخي. څلورم: د آسونو ساتونکی، او آسونه درې ډوله دي: لومړی: دا به د هغه لپاره دروند بار وي، او دا هغه څوک دی چې د ځان ښودنې، تکبر او د مسلمانانو پر وړاندې د جنګ لپاره يې ساتلي وي. دويم: هغه دي چې د ده لپاره به پرده وي، او دا هغه څوک دي چې د الله په لار کې يې د جهاد لپاره ساتلي وي، بيا يې ورسره ښېګڼه کړي وي، داسې چې ښه واخه يې ورکړي وي او ټولې اړتياوې يې ورته پوره کړي وي، او د ښځېنه آسونو د تېرولو په مقابل کې يې پرې پيسې نه وي اخيستي. دريم: هغه چې د ده لپاره به ثواب وي، دا هغه څوک دی چې د الله په لار کې يې د مسلمانانو په خدمت کې د جهاد لپاره ساتلي وي، په داسې حال کې چې په شنو دښتو او درو کې يې د څربدلو لپاره پرېښي وي، نو د خوراک په اندازه به ورته الله نيکۍ ورکړي، او د دوی د خرڅنو او بولو د شمېر په اندازه به نيکۍ ورکړي، او هر څومره د ځان پسې پرې راکاږي او په لوړو ګرنديو منډه وهي، نو الله به د پښو د نښو او خرڅنو په اندازه نيکۍ ورکوي، او هر کله يې چې خاوند په يوې ويالې ورولي او تري څړوبه کيږي؛ په داسې حال کې چې هغه نه غوښتل اوبه ورکړي، مګر دا چې الله به ورته د هر ګوټ په اندازه نيکۍ ورکړي. بيا له هغه صلى الله عليه وسلم څخه د خرو په اړه پوښتنه وشوه چې: آيا دوی د آسونو په څېر دي؟ نو هغه وفرمايل چې: په دې اړه پرې له دې نادر آيت پرته هېڅ کوم ځانګړی قانون نه دی نازل شوی، چې ټولو پيرويو او نافرمانيو ته شامل وي او هغه د الله تعالی دا وينا ده: {فمن يعمل مثقال ذرة خيرًا يره، ومن يعمل مثقال ذرة شرًا يره}. [الزلزلة: 8] ، يعنې او څوک چې د يوې ذرې په اندازه نيکي وکړي، وبه يې ګوري. او څوک چې د يوې ذرې په اندازه بدي وکړي وبه يې ګوري. يعنې چا چې خرونه د ثواب په نيت وساتل؛ ثواب به يې ووينې او چا چې د نافرمانيو په نيت وساتل سزا به يې ووينې، او دا (آيت) ټولو عملونو ته شامل دی.

https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/6611

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

لجنة الدعوة الإلكترونية
EDC E-Da'wah Committee